

28è FESTIVAL de MÚSIQUES

de TORROELLA de MONTGRÍ

Del 18 de juliol al 26 d'agost de 2008

A handwritten musical score on five-line staves. The top staff begins with a bass clef, a common time signature, and a key signature of one sharp. The lyrics "altri /go son confuso / la tuar" are written below the notes. The second staff starts with a treble clef, a common time signature, and a key signature of one sharp. The lyrics "iar vinturon lo." are written below the notes. The third staff continues with a treble clef, a common time signature, and a key signature of one sharp. The bottom two staves show rhythmic patterns of eighth and sixteenth notes.

Partitura original de l'oratori *Giuseppe riconosciuto* de Domènec Terrades (Barcelona, 1713 – Roma, 1751)

FUNDACIÓ CAIXA CATALUNYA

Ukiyo-e

Imatges d'un món efímer

Gravats japonesos dels segles XVIII i XIX
de la Bibliothèque Nationale de France

LA PEDRERA

Exposició del 17 de juny al 14 de setembre

Passeig de Gràcia, 92. Barcelona
De dilluns a diumenge. Entrada gratuïta
Tel. 902 400 973 – obrasocial.caixacatalunya.es

 BnF
Bibliothèque nationale de France

Dimarts 12 d'agost

22.00 h / Església Parroquial de Sant Genís

**CONCERT
09**

**LA SEDUCCIÓ DE LA VEU AMB
ACOMPANYAMENT DE GUITARRA**

MARÍA BAYO, soprano
PABLO SÁINZ VILLEGAS, guitarra

Vicent Martín i Soler: Canzonette italiane dedicate alle dame/
Ferran Sor: Selecció de Las Doce Seguidillas/ **Francisco Tárrega:** Recuerdos de la Alhambra/ **Enric Granados:** Tra la la y
punteando, Amor y odio, El Majo discreto, Callejero
Dos villancets/ **Heitor Villa-Lobos:** Choro núm. 1 / Bachianas
Brasileiras núm. 5 / **Lorenzo Palomo:** Selecció dels cicles
Madrigal i Cinco canciones sefardíes (Estrena a l'Estat espanyol)
/ Mi jardín solitario (Estrena mundial)

**PER A MÉS INFORMACIÓ, CONSULTEU EL WEB
www.festivaldetorroella.com**

Programa

Primera part

Vicent Martín i Soler
(1754 – 1806)

La Mercede
La Volubile

Ferran Sor
(1778 – 1839)

De amor en las prisiones
Acuérdate, bien mío
El que quisiera amando

Lorenzo Palomo
(*Estrena a l'Estat espanyol*)

Madrigal i Cinco Canciones Sefardíes

- Madrigal
- Linda de mi corasón
- Nani
- Pequeña serenata
- Romance
- Nana Sefardí

Francisco Tárrega
(1852 – 1909)

Recuerdos de la Alhambra

Enric Granados
(1867 – 1916)

Tra la la y punteando
Amor y odio
El Majo discreto
Callejero

Segona part

Lorenzo Palomo
(*Estrena mundial*)

Mi jardín solitario

- La Encarnilla
- ¡Soledad!
- La Rueda Verde
- La Alondra y el Ruiseñor
- Canción Burlesca
- El Corazón se me parte
- Estrella de la Mañana
- La Tarde
- Susurros
- Callen los Pinos
- Canción del Bambú

Heitor Villa-Lobos
(1887 – 1959)

Choro núm. 1

Heitor Villa-Lobos

Bachianas Brasileiras núm. 5

- Aria (Cantilena)
- Dança (Martelo)

Comentari del programa

La veu, ja ho sabem, és l'instrument més emocionant que hi ha sobre la terra, el que, sortint de més endins de l'intèpret, arriba als racons més profunds de qui escolta. Una veu sola és ja en sí un prodigi, però en bona companyia el seu efecte es pot multiplicar: amb la companyia d'altres veus, per descomptat, o bé d'instruments com el piano, la parella més assídua dels cantants en recital. Però tot i que seria una bogeria posar peròs a una forma de concert que permet gaudir, entre altres repertoris, de les exquisiteses del lied alemany o les deliquescències de la *mélodie* francesa, en alguna ocasió, quan els intèprets al teclat no són prou considerats, es pot crear la sensació que el que es produeix és una lluita entre un instrument poderós com el piano i un altre de més fràgil com la veu humana. Una sensació inexistent quan aquesta veu està acompañada d'una guitarra. La pugna esdevé llavors complicitat, confidència, en definitiva, diàleg, que no deixa de ser la base de la música. I és aquesta via la que segueixen María Bayo i Pablo Sáinz Villegas.

El programa arrenca amb dos autors, el primer valencià, el segon català, que van desenvolupar el gruix de la seva carrera lluny de la Península Ibèrica a finals del segle XVIII i principis del XIX. Vicent Martín i Soler (1754-1806) ha deixat de ser una nota a peu de pàgina, un compositor que només existia perquè Mozart el va citar a 'Don Giovanni'. Cada cop hi ha més coneixement de causa per copsar perquè l'autor d'"Una cosa rara" va ser un dels compositors més valorats de la Viena dels Habsburg. La producció operística és la part més rellevant del seu catàleg, però la dolçor melòdica que tant lloava Lorenzo da Ponte es fa palesa també en peces de saló com els dos exemples extrets de les 'Canzonette italiane dedicate alle dame'.

Per la seva banda, Ferran Sor és un nom ja conegut a Torroella gràcies a la tasca en favor de la difusió de la seva música que va fer l'enyorat Ernest Lluch. El músic català va haver de marxar del seu país per "afrancesat" un cop les tropes de Napoleó es van retirar de la península, el que de retruc va permetre que la guitarra s'expandís pels escenaris europeus, tant gràcies al seu talent com a virtuós de l'instrument com a la seva vàlua com a compositor. Les tres 'seguidillas' que podrem escoltar avui palesen l'estil eloquient i l'encís melòdic de la música de Sor.

Si Sor va ser decisiu en la difusió de la guitarra a principis del segle XIX, Francesc Tàrrega (1852-1909) ho va ser en les últimes dècades de la mateixa centúria. Qualificat com el "Sarasate de la guitarra", el compositor de Vila-real va deixar un llegat perdurable tant a través dels seus nombrosos deixebles com de les seves obres, la més famosa de les quals és l'evocadora 'Recuerdos de la Alhambra'. A més, Tàrrega va ser un actiu transcriptor a la guitarra de peces d'altres autors, com del seu amic Enric Granados (1867-1916). Un dels eixos més atractius de la seva producció vocal són les 'tonadillas', de les que María Bayo i Pablo Sáinz Villegas n'ofereixen quatre de les més atratives, un exemple de la fascinació del compositor lleidatà pel Madrid goyesc de finals del segle XVIII.

Comentari del programa

La guitarra va experimentar durant el segle XX una expansió sense precedents que va arribar als quatre punts cardinals, incloent el Brasil d'Heitor Villa-Lobos (1887-1959). Compositor prolífic com pocs en la passada centúria, Villa-Lobos va tenir una joventut bohèmia en la que no era difícil trobar-lo en companyia d'altres músics improvisant a la seva guitarra a partir de les melodies ondulants del 'choro', un gènere en boga en el seu Rio de Janeiro natal. Per tot plegat, és més que de justícia que el primer dels catorze 'choros', veritable homenatge a la música popular brasiler, estigui escrit per a guitarra. Per les mateixes raons, és lògic que en l'obra més divulgada de Villa-Lobos, la cinquena de les nou 'Bachianas brasileiras' (un cicle on el tròpic i Mitteleuropa es troben i s'abracen), la guitarra prengui el lloc de l'octet de violoncels original per acompañar les hipnòtiques evolucions de la soprano.

El futur de la guitarra en el segle XXI està més que assegurat amb la dedicació de músics com Lorenzo Palomo (1938). L'instrument s'ha beneficiat en diverses ocasions del talent d'aquest compositor i director format a la seva Còrdova natal, Barcelona i Nova York i resident des de fa més de dues dècades a Berlín. Però també la veu juga un paper destacat en la seva música (Montserrat Caballé, Ofèlia Sala i Ainhoa Arteta són algunes de les cantants que han estrenat obres seves), una música on el record d'Andalusia mai està gaire llunyà. A 'Madrigal y Cinco canciones sefardíes' (estrenades a Berlín el 2004, i presentades per primer cop a l'Estat en aquest concert), Palomo ha volgut, en paraules pròpies, "mantener el seu encís, senzillesa i caràcter popular". Per la seva banda, 'Mi jardín solitario', que Torroella ofereix en estrena absoluta, és un cicle d'onze cançons basades en poemes de Celedonio Romero, patriarca d'una il·lustre saga de guitarristes que Palomo va conèixer a Califòrnia. Tenint en compte que María Bayo ha estrenat i enregistrat obres del compositor andalús, el cercle de complicitat i diàleg entre veu i guitarra que esmentat abans es pot tancar de forma perfecta.

Xavier Cester

Textos

VICENT MARTÍN i SOLER (1754-
1806)

De les XII Canzonette italiane
dedicate alle dame:

La Mercede

(Allegretto)

Non si da maggior diletto
d'un constante amor sincero;
sempre fida al caro oggetto
serberò l'amor primiero
la costanza del mio cor;
ed amore, per mercede
della mia sincera fede
farà si ch'il mio tesoro
dia ristoro al mio dolor.

La Volubile

(Allegretto amoroso)

Vò star allegramente,
non vò pensar a niente,
mi sento giubilar.

Oimè! la testa mia,
La camera va via,
E parmi di mancar.

Nò, nò, non sarà niente,
vò star allegramente,
e non ci vò pensar.

Oimè! che gran dolore,
il povero mio core,
mi sento già mancar.

Vò star allegramente,
non vò pensar a niente,
mi sento giubilar.

La Mercè

(Allegretto)

No existeix un plaer més gran
que un constant i sincer amor,
sempre fidel a l'objecte amat
guardaré al primer amor
la constància del meu cor.
I l'amor, gràcies
a la meva sincera fidelitat,
que el meu tresor
posi fi al meu dolor.

La Voluble

(Allegretto amoroso)

Vull viure alegrement,
no vull pensar en res,
em sento plena de joia.

Ai, el meu cap!
l'habitació em dóna voltes,
crec que defalleixo.

No, no, no serà res,
vull viure alegrement,
i no vull pensar en allò.

Ai, quin gran dolor!
el meu pobre cor,
em sento defallir.

Vull viure alegrement,
no vull pensar en res,
em sento plena de joia.

Textos

FERRAN SOR (1778-1839)

De la colecció de Seguidillas:

De amor en las prisiones

De amor en las prisiones

Gozosa vivo -iay!

Y sus dulces cadenas

Beso y bendigo - iay!

Y el verme libre

Más que el morir me fuera

Duro y sensible - iay!

Acuérdate, bien mío

Acuérdate, bien mío,

Cuando solías

Buscar las ocasiones

Para las dichas.

Y ahora mudable

Huyes aún de las mismas

Casualidades.

El que quisiera amando

El que quisiera amando

Vivir sin pena,

Ha de tomar el tiempo

Conforme venga.

Quiera querido;

Y si te aborrecieren

Haga lo mismo

Textos

LORENZO PALOMO

(Estrena absoluta a l'Estat espanyol)
Madrigal i Cinco Canciones Sefardíes

Penas de amores. Madrigal

Aquel caballero, madre,
Que de mi se enamoró...
Pena él y muero yo.
Madre, aquel caballero
Que va herido de amores
También siento sus dolores
Porque de ellos mismo muero.

Linda de mi corasón

Yo m' enamoré d'un aire, ah,
D'un aire d'una mujer, d'una mujer muy hermosa...
Linda de mi corasón.

Nani

Nani, nani quere el hijo,
El hijo de la madre... de chico se haga grande.

Ay, ay, dúrmite, mi alma, dúrmite, mi vida,
Que tu padre viene con mucha alegría.

Ay, avrimex la puerta, avrimex, mi dama,
Que vengo muy cansado de arar las huertas.

Ay, la puerta yo vos avro que venix cansado
Y verex durmiendo al hijo en la cuna.

Pequeña Serenata Sefardi

La soledad, la soledad de la nochada
Muy dezolada, ah, me vo morir.
Mi alma es triste y olorosa, ah,
Nunca repoza, ah, del mal sufrir.

Romance

A la una yo nací,
A la s dos m' engrandeci,
A las tres tomí amante,
A las cuatro me cazí...
Alma, vida y corasón.
Yéndome para la guerra,
Dos besos al aire, al aire dí,
El uno es para mi madre
Y el otro es para ti...
Alma, vida y corasón.

Textos

Nana Sefardi

Durme, durme, hermosa doncella,
Durme, hermosa, sin ansia y dolor.
Heq tu esclavo que tanto desea
Ver tu sueño con grande amor.

Durme, durme, hermosa doncella,
Durme, hermosa, sin ansia y dolor.
Siente, gioia, el son de mi guitarra,
Siente, hermosa, mis males cantar.

ENRIC GRANADOS (1867-1916)

De la col·lecció de *Tonadillas*, sobre poemes de F. Periquet

Tra la la y punteado

Es en balde majo mío,
Que sigas hablando,
Porque hay cosas que contesto
Yo siempre cantando,
Tra la la...
Por más que pregantes tanto
En mi no causas quebranto,
Ni yo he de salir de mi canto.
Tra la la...

Amor y odio

Pensé que yo sabría
Ocultar la pena mía,
Que por estar en lo profundo
No alcanzará a ver el mundo
Este amor callado
Que un majo malvado
En mi alma encendió.
Y no fue así, porque él vislumbró
El pesar oculto en mí.

Pero fue en vano que vislumbrara,
Pues el villano mostróse ajeno
De que le amara,
Y esta es la pena que sufro ahora:
Sentir mi alma llena de amor
Por quien me olvida,
Sin que una luz alentadora
Surja en las sombras de mi vida

Textos

El Majo discreto

Dicen que mi majo es feo;
Es posible que si que lo sea,
Que amor es deseo que ciega y marea.
Ha tiempo que sé que quien ama no ve.

Mas si no es mi majo un hombre
Que por lindo descuelle y asombre,
En cambio es discreto y un guarda un secreto
Que yo posé en él sabiendo que es fiel.

¿Cuál es el secreto que el majo guardó?
Sería indiscreto contarlo yo.
No poco trabajo costará saber
Secretos de un majo con una mujer.
Nació en Lavapiés
¡Eh! ¡Eh! Es un majo, un majo es.

Callejeo

Dos horas ha que callejeo,
Pero no veo nerviosa ya sin calma
Al que le di confiada el alma.
No vi hombre jamás
Que mintiera más
Que el majo que hoy me engaña.
Mas no le ha de valer,
Pues siempre fui mujer de maña.
Y si es menester,
Correré sin parar tras él entera España.

Textos

Segona part

LORENZO PALOMO

Mi jardín solitario
(sobre poemas de Celedonio Romero)

(Estrena mundial)

La Encarnilla

La muerte vino en un coche
Y se llevó a la Encarnilla,
No quiso morir de vieja,
Se fue como una chiquilla.

iSoledad!

Deja correr al caballo
No le tires de la rienda,
Que puede ser que algún día
Quieras correrlo y no puedas.

La rueda verde

Yo quiero, quiero un lucero
Y también quiero la luna
Y quiero una rueda verde
Del color de la aceituna.

Yo quiero un canto de amor
Y que no exista otro igual,
Yo quiero jugar contigo,
Contigo en el palomar.

Yo quiero un barco velero
Y navegar en el mar.

La Alondra y el Ruisenor

La alondra y el ruiseñor
Tienen amores de Mayo,
Amores de torres altas,
Amores de campanarios.

La alondra y el ruiseñor
Tienen amores de Mayo,
Amores que son amores,
Amores sin desengaños
La alondra y el ruiseñor
Tienen amores del mes de Mayo,
Tienen su casa en la torre,
En la torre de mi barrio.

Textos

Canción burlesca

El tiempo galán burlón
Se enamoró de una bella,
La convirtió en una estrella
Y al cielo se la llevó.

El corazón se me parte

El corazón se me parte
De pena y de sentimiento
Al ver que estás en el mundo
Y para mí ya te has muerto.

A una piedra de la calle
Le conté yo mi dolor:
¡mira lo que le diría
que la piedra se partió!

Estrella de la mañana

El día llega templado
Y con mucha claridad,
Pues ya la noche se ha muerto
Y la han tirado en el mar.

La luna quedó preñada,
Temprano en la madrugada,
Pariendo un lindo lucero,
La estrella de la mañana.

La tarde

La tarde se puso triste
Quebrando ramas de olivos
Y con llanto de sus nubes
Regando trigos y trigos.

¡Trigales de siglos llenos!
De siglos en el olvido,
La tarde quiso matarse
Y se colgó de un olivo.

Susurros

El día que tú me quieras
Lo mismo que yo te quiero
Dímelo poquito a poco
Porque de prisa me muero.

Dicen que penas no matan,
Y es un decir por decir,
Dicen que penas no matan

Textos

Pero ayudan a morir.

Callen los pinos

Los pinos no cantarán
Canciones de primavera,
Las flores no se abrirán
El día que tú te mueras.

Canción del bambú

El mar verde de sirenas
Canta su canción azul,
Canción que el viento se lleva
Sobre cañas de bambú.
¡Bambú que te bumba, bamba,
Bambú que te bumbambá!

¡Canción cantada en la noche!
¡Canción que corre y se va!
Canción que el viento se lleva
Para bañarla en el mar.
¡Bambú que te bumba, bamba,
Bambú que te bumbambá!

¡Canción cantada en la noche!
¡Canción que corre y se va!
Que ya la noche se ha muerto
Y se ha caído en el mar.
¡Bambú que te bumba-bá,
Bambú que te bumba-bá,
Bambú que te bumba,
que te bumba,
que te bumbambá!

Textos

HEITOR VILLA-LOBOS (1887-1959)

Bachianas Brasileiras núm. 5

Aria (Cantilena)

Tarde, uma nuvem rósea lenta e transparente,

Sobre o espaço sonhadora e bela!
Surge no infinito a lua docemente,
Enfeitando a tarde, qual meiga donzela
Que se apresta e alinda sonhadoramente,
Em anseios d' alma para ficar bela.
Grita ao céo e a terra, toda a Natureza!

Cala a passarada aos teus tristes queixumes,
E reflete o mar toda a sua riqueza...
Suave a luz da lua desperta agora,
A cruel saudade que ri e chora!

Tarde, uma nuvem rósea lenta e transparente,

Sobre o espaço sonhadora e bela!

Ruth Valadares Corrêa

Aria (Cantilena)

Al atardecer, una nube rosa, lenta y transparente,

¡Sobre el cielo soñadora y bella!
Se alza en el infinito la luna dulcemente,
embelleciendo la tarde, como una tierna doncella que se adorna y engalana soñadoramente
y su alma ansía resultar bella.
¡Grita al cielo y a la tierra, a toda la Naturaleza!

Los pájaros cesan de cantar sus tristes lamentos,
y el mar refleja toda su riqueza...
Suavemente la luz de la luna despierta ahora,
¡La cruel nostalgia que ríe y que llora!

Al atardecer, una nube rosa, lenta y transparente,

¡Sobre el cielo soñadora y bella!

Ruth Valadares Corrêa

Dança (Martelo)

Irerê, meu passarinho do Sertão do Cariri,

Irerê, meu companheiro,

Cadê vióla? Cadê meu bem? Cadê Maria?...

Ai triste sorte do violeiro cantadô!
Ah! Sem a vióla em que cantava o seu amô,

Dança (Martelo)

Ireré, mi pajarillo del bosque del Cariri,

Ireré, mi compañero.

¿Dónde está la guitarra? ¿Dónde está mi amada?

¿Dónde está María?

¡Ah, triste suerte la de un guitarrista cantador, ah, sin la guitarra con que cantaba a su amor!

Textos

Ah! Seu assobio é tua flauta de Irerê:
Que tua flauta do sertão quando assobia,
Ah! A gente sofre sem querê!
Ah! Teu canto chega lá do fundo do sertão,
Ah! Como uma brisa amolecendo o coração
Ah! Ah!

Irerê, solta o teu canto!
Canta mais! Canta mais!
Pra alebrá o Cariri!

Canta, cambaxirrá! Canta juriti!
Canta, Irerê! Canta, canta sofré
Patativa! Bemtevi!
Maria acorda que é dia
Cantem todos vocês
Passarinhos do sertão!
Bemtevi! Eh! Sabiá!
Lá! Liá! Liá! Liá! Liá! Liá!
Eh! Sabiá da mata cantadô!
Liá! Liá! Liá! Liá!
Lá! Liá! Liá! Liá! Liá! Liá!
Eh! Sabiá da mata sofredô!
O vosso canto vem do fundo do sertão
Como uma brisa amolecendo o coração
Irerê, meu passarinho do Sertão do Cariri...
Ai!

iAh, su silbido es tu flauta de Ireré,
pues cuando tu flauta del bosque silva
ah, la gente sufre sin poder
evitarlo!
iAh, tu canto llega de las profundidades del bosque,
ah, como una brisa, ablandando el corazón!
iAh! iAh!

Ilreré, libera tu canto!
iCanta más! iCanta más!
iPara recordar el Cariri!

iCanta, reyezuelo! Canta paloma!
iCanta, Ireré! iCanta, canta,
oropéndola!
ipatativa! ipapamoscas!
“Maria, despierta, que ya es de día”.
iCanten todos,
pajaritos del bosque!
ipapamoscas! iEh, tordo!
iLa! iLa!
Eh, tordo del bosque, cantador!
iLa! iLa! ilia!
iEh, tordo del bosque, cantador!
iOh, vuestro canto llega de las profundidades del bosque,
ah, como una brisa, ablandando el corazón!
Ireré, mi pajarito del bosque del Cariiri...
iAy!

Manoel Bandeira

Manoel Bandeira

Curriculums

MARÍA BAYO, soprano

Després de nombrosos premis internacionals, entre ells el primer premi — amb deu mencions especials més — en el gran Concurs Internacional Belvedère, a Viena, María Bayo va debutar a Pisa, Saint Gallen i Luzerna amb *Les pêcheurs de perles*, *Lucia di Lammermoor* i *La sonámbula*. A continuació va aconseguir un gran èxit com a Susanna a *Le nozze di Figaro*. La crítica aviat va destacar el seu radiant carisma, la força i la lluminositat del seu timbre, i la seva dicció, així com les seves aptituds per recrear amb total rigor la psicologia dels personatges que encarna.

Des de llavors, María Bayo és convidada regularment als teatres d'òpera més importants del món: La Scala de Milà, Staatsoper de Berlín o al Metropolitan de Nova York; als festivals de Salzburg, Aix-en-Provence, Beaune, Ruhr Triennale, i Pesaro. María Bayo també actua a les més prestigioses sales de concert: Lincoln Center, de Nova York; Concertgebouw, d'Amsterdam; Wigmore Hall i Barbican Centre, London Proms; Musikverein, de Viena, Théâtre des Champs Elysées i Salle Gaveau, de París; Palau de Barcelona; Tòquio, Colònia, i Dresden, entre d'altres.

La cantant cultiva el repertori *liederístic* i *oratorial*: *Quatre últims lieder*, de Richard Strauss; Segona Simfonia de Mahler; *Chants D'Auvergne*, de Canteloube; *Carmina Burana* i *Catulli Carmina*, de Carl Orff; *Novena simfonia* de Beethoven; *Stabat Mater*, *Petite messe solennelle* de Rossini; *Messa da Requiem*, de Verdi; *Ein Deutsches Requiem*, de Brahms; *Missa de la Coronació* i *Rèquiem*, de Mozart; *Stabat Mater*, de Pergolesi, o les *Cantates* de J. S. Bach.

La soprano ha actuat amb directors de la talla de Sinopoli, Chailly, Gavazzeni, Pappano, Zedda, Armin Jordan, Rizzi, Colin Davis, Maazel,

Curriculums

Scimone, Bychkov, Plasson, Latham-Koenig, René Jacobs, Rousset, Hogwood, Bolton, De Marchi, Ros Marbá, Gómez Martínez, García Navarro, López Cobos, Frühbeck o Victor Pablo, entre molts d'altres.

Té una àmplia galeria de personatges que comprenen des del barroc (Monteverdi, Cavalli, Purcell, Graun, Hasse, Händel) i el classicisme (Traetta, Gluck, Martín i Soler) fins al segle XX (Debussy, Granados, Falla). La cantant dedica una atenció especial al repertori rossinià i de Mozart (és la primera cantant espanyola convidada al Festival de Salzburg durant quatre temporades successives representant la trilogia *Mozart-Da Ponte*); a l'òpera italiana des del *belcantismo* de Bellini i Donizetti, fins a Puccini; i també demostra una especial predilecció per l'escola francesa: Gounod, Bizet, Offenbach i Massenet.

Maria Bayo ha cantat i gravat —juntament amb Alfredo Kraus, Plácido Domingo i Teresa Berganza— bona part del repertori espanyol, del qual n'és una de les més grans ambaixadores, com ho demostra la seva àmplia discografia.

Altres gravacions completes inclouen: *La Calisto*, (dir. R. Jacobs/ Harmonia Mundi); *L'Occasione fa il ladro*, de Rossini (dir. Viotti/Claves); el rol d'Óscar en *Un Ballo in Maschera*, (dir. Carlo Rizzi/Teldec); *Antigona*, de Tomasso Traetta, (dir. Rousset /Decca); *Tancredi*, de Rossini, (dir. Gelmetti/ Festival de Schwetzinger/DVD-Arthaus); *Bachianas Brasileiras*, de Heitor Villalobos (dir. Krivine/ Erato).

Entre els seus últims enregistraments cal destacar: *Arias de Mozart*; *Cantos D'Auvergne* i *Cantos vascos*, de Canteloube (dir. Victor Pablo/Naïve); *Arias de Opera i Cantatas*, de Händel (Capriccio Stravagante-Sempe/Naïve); *Opera Arie*, de Rossini, (Alessandrini/Naïve); un recital de *Canciones españolas*, acompañyada per Malcolm Martineau; *Arias de Zarzuela del s. XVIII* (Rousset/Naïve); una òpera infreqüent de Gluck: *L'innocenza giustificata* (Deutsche Harmonia Mundi); i, de nou, *Zarzuela Barroca*, amb àries de José de Nebra (Al Ayre Español, dir. E. López Banzo / Harmonia Mundi). Per a Deutsche Grammophon, ha gravat recentment *La Gran Via* i *El Bateo*, ambdues de F. Chueca, i en DVD, *Il barbiere di Siviglia*, de Rossini (Decca-Opus Arte). Pròximament apareixeran noves òperes en DVD: *L'elisir d'amore*, de Donizetti (EMI); *Bianca e Falliero*, de Rossini (Pesaro Festival-Dynamic); i *Don Giovanni*, de Mozart (Decca-Opus Arte).

Maria Bayo ha rebut diversos premis, entre els quals hi ha, el 2002, el Premio Príncipe de Viana, el guardó més prestigiós de la cultura, atorgat per la Comunitat Foral de Navarra de mans de S.A.R. el príncep Felip de Borbó.

La cantant té compromisos futurs fins al 2010 que la conviden a cantar a Europa, Amèrica i Àsia: la *Bohème*; *Contes d'Hoffmann*; *Pelléas et Mélisande*; *Il barbiere di Siviglia*; *La flauta Mágica*; *Il pagliacci*; *Cleofide*; *Mitridate*; *Rodrigo*; *Czardasfürstin*; *Lo Spezziale*; *Nozze di Figaro*; *Don Giovanni*; a més de recitals amb orquestres, pianos i conjunts barrocs.

Curriculums

PABLO SÁINZ VILLEGAS, guitarra

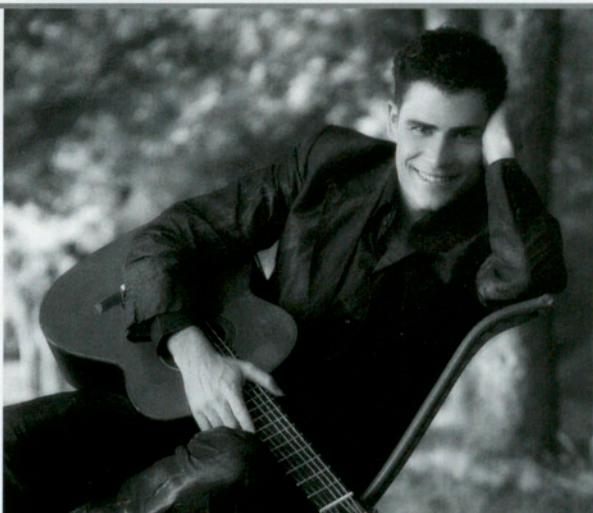
Considerat per la crítica com un dels grans guitarristes de l'actualitat, Pablo Sáinz Villegas s'ha anat forjant al llarg dels anys una carrera plena d'èxits i guardons que l'han portat a actuar en vint-i-tres països i a escenaris tan prestigiosos com el Carnegie Hall de Nova York, la Sala Verdi de Milà o el Teatre Txaikovski de Moscou.

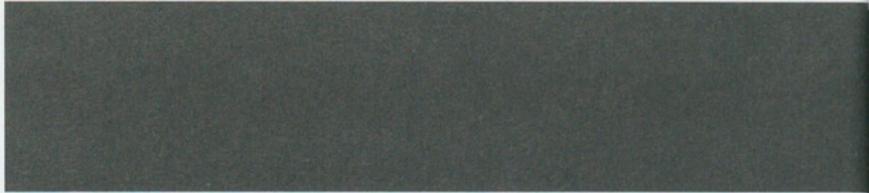
Guanyador de vint-i-vuit premis internacionals, incloent-hi el Francisco Tárrega i l'Andrés Segovia, Sáinz Villegas ha estat solista amb Los Angeles Chamber Symphony, la Canberra Symphony Orchestra, la New York Virtuosi Chamber Symphony, la Orchestra I Pomerigi Musicali, i l' Orquestra de Radiotelevisió Espanyola, entre d'altres.

Pablo Sáinz Villegas ha participat en nombrosos festivals internacionals de música i ha tingut l'honor de treballar amb destacats compositors com Helmut Lachenmann, Cristóbal Halffter, Lorenzo Palomo i George Crumb.

Pablo Sáinz Villegas ha gravat per a Naxos la Sequenza XI, de Luciano Berio, i un disc íntegre de música espanyola que inclou dues primícies mundials: *Cinco Anécdotas*, de Andrés Segovia, i la *Sonata-Fantasía*, de Federico Moreno-Torroba. Aquesta gravació va obtenir la distinció de «Disc de la setmana» a la revista *Musik-Heute*. A més, el segell de RTVE ha publicat dins la col·lecció Clásicos Españoles la gravació en directe del Concierto de Aranjuez, realitzada junt a l'Orquestra de Radiotelevisión Espanyola i sota la direcció d'Adrian Leaper.

Paral·lelament a la seva carrera concertística, Pablo Sáinz Villegas ha ofert classes magistrals a importants universitats com el Royal College of Music de Londres i la Universitat Nacional d'Austràlia.

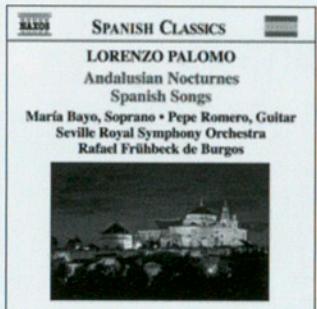

Discografia

Bachianas Brasileiras (H. Villa-Lobos)

Emmanuel Krivine,
Orchestre National de
Lyon, María Bayo
Erato (France, 1997)
Ref: 0630-10704-2

Nocturnos de Andalucía (L. Palomo)

Maria Bayo, soprano
Pepe Romero, guitarra
Seville Royal Symphony Orchestra
Rafael Frühbeck de Burgos
Naxos, 2006
NAX 557135

Recital de guitarra

Pablo Sáinz Villegas
Falla, Rodrigo, Turina,
Tárrega, Moreno Torroba,
Segovia, Gerhard
Naxos

WEBS

<http://www.mariabayonet.com>

<http://www.pablosainzvillegas.com/>

ab.
PRÒXIM CONCERT

Plaça de la Vila
Dijous, 14 d'agost
22.30 h

HIERATISME, PASSIÓ I MISTERI

ORQUESTA DE CÀMARA DEL *on*
AUDITORIO DE ZARAGOZA "GRUPO
ENIGMA"

Veus femenines del COR AMICI
MUSICAЕ, de l'AUDITORIO DE
ZARAGOZA

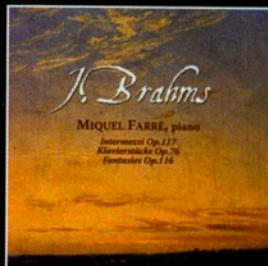
JUAN JOSÉ OLIVES, director
CARMEN LINARES, cantaora
ALFREDO GARCÍA, recitador
JOAQUÍN MURILLO, recitador

Coproducció amb l'Auditorio de Zaragoza

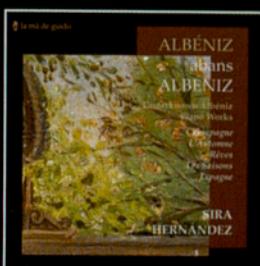
C

CATA LAN! MUSIC

Regala
Música!

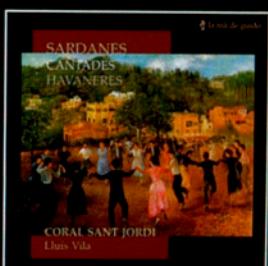
MIQUEL FARRÉ
Brahms: Intermezzi,
Klavierstücke, Fantasies

SIRA HERNÁNDEZ
Albéniz abans Albéniz

**ROSA MATEU,
ORQUESTRA DE CADAUQUÉS**
Guinovart · Morera · Txaikovski

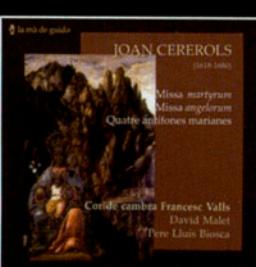
CORAL SANT JORDI
Sardanes cantades

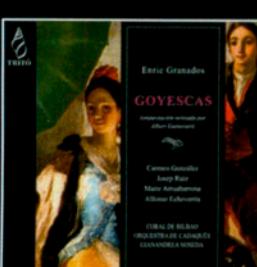
OLGA SALA
Cançons de bressol

LOM PIANO TRIO
Cançons i trios de piano,
Shostakovich

JOAN CEREROLS
Misses i antífones

**ORQUESTRA DE CADAUQUÉS,
CORAL DE BILBAO**
Granados: Goyescas

MAX SUNYER
Secrets

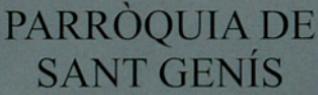
Organitza:

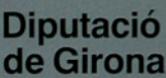
Emissores oficials del Festival:

Col·laboren:

Patrocinen:

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació

AJUNTAMENT DE
TORROELLA DE MONTGRÍ

Amb la col·laboració i el patrocini de:

FUNDACIÓ CAIXA CATALUNYA

